11. චූල සීහනාද සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර අසල අනාථපිණ්ඩික සිටුහු විසින් කරවන ලද ජේතවන විහාරයෙහි වැඩවාසය කරති. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ "මහණෙනි",යි භික්ෂූන්ට කථා කළහ. "ස්වාමීනි",යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ.

2. "මහණෙනි, පළමුවැනි (සෝවාන්) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. දෙවැනි (සකෘදාගාමි) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. තුන්වැනි (අනාගාමි) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. සතරවැනි (රහත්) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. මෙයින් අන්‍යවූ වාදයෝ (ශාසන) ශ්‍රමණයන්ගෙන් හිස්ය. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිංහ නාදය මනාකොට නාද කරව්. මහණෙනි, මේ කාරණයක් ඇත්තේය. අන්‍යලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන් මෙසේ කියන්නට පුළුවන. පළමවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් හිස්යයි ආයුෂ්මත්වූ තෙපි කියන්නාහුය. මෙසේ කීමට ආයුෂ්මතුන්හට ඇති පිහිට කවරේද ? බලය කුමක්දැයි කියන්නාහුය.

3. "මහණෙනි, මෙසේ කියන්නාවූ අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන්හට තොප විසින් මෙසේ කියයුතුය. ඇවැත්නි, සියල්ල දන්නාවූ සියල්ල දක්නාවූ අර්හත්වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්ම සතරක් ඇත්තාහුමය. ඒ ධර්ම සතර අප කෙරෙහි ඇති බව දකිමින් අපි පළමුවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් සුන්‍යහයි කියමු. කවර සතරක්ද යත් ? ඇවැත්නි, ශාස්තෲන් වහන්සේ කෙරෙහි අපගේ පැහැදීම ඇත්තේමය. ධර්මයෙහි පැහැදීම ඇත්තේමය, සීලයන් සම්පූර්ණ කරන බව ඇත්තේමය. ගිහිවූද, පැවිද්දවූද මේ සියළුදෙන එක්ව ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නාහු ඔවුනොවුන්ට ප්‍රිය වෙත්. මනාපවෙත්. "ඇවැත්නි, යම් ධර්මයක් අප කෙරෙහි ඇති බව දකිමින් පළමුවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් සුන්‍යහයි කියමු නම් අපට ඒ සියල්ල දන්නාවූ සියල්ල

දක්නාවූ අහීත්වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්ම හතර ඇත්තේමය.

"මහණෙනි, (තොප මෙසේ කියූවිට) අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන් මෙසේ කියන්නට පුළුවන. ඇවැත්නි යම් කෙනෙක් අපගේ ශාස්තෘෘ නම් ඒ ශාස්තෘෘන් කෙරෙහි අපගේද පැහැදීම ඇත. යමක් අපගේ ධර්මය නම් ඒ ධර්මයෙහි අපගේද පැහැදීම ඇත. අපගේ යම් සීල වෙත් නම් ඒ සීලයන් අපිත් සම්පූණී කරන්නෙමු. අපගේද එක්ව හැසිරෙන්නාවූ ගිහියෝද පැවිද්දෝද ඔවුනොවුන්ට ප්‍රිය වෙත්. මනාප වෙත්. ඇවැත්නි, මෙහිලා තොපගේද අපගේද වෙනස කවරේද ? අදහස කවරේද ? වෙනස් කාරණය කුමක්දැ? (යි) කියන්නාහුය.

4. "මහණෙනි, මෙසේ කියන්නාවූ අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන්හට මෙසේ කියයුතුය. ඇවැත්නි, කිමෙක්ද? නිෂ්ඨාව (කෙළවර) එකක්ද, නොහොත් බොහෝදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තරදෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ.

ඇවැත්නි, කෙළවර එකක්ය. බොහෝ නොවෙත්යයි (කියති) ඇවැත්නි, ඒ නිෂ්ඨාව (කෙළවර) රාගසහිතයාටද නොහොත් රාග නැත්තාටදැයි (ඇසිය යුතුය) හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර රාගනැති තැනැත්තාටය, රාග සහිත තැනැත්තාට නොවේය යි (කියති) ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර ද්වෙෂ සහිතයාටද? නොහොත් පහවූ ද්වෙෂ ඇත්තහුට දැයි (ඇසිය යුතුය) හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර පහවූ ද්වෙෂ ඇත්තාහටය, ඒ කෙළවර ද්වෙෂ සහිතයාට නොවේ. (යයි කියති) ඇවැත්නි ඒ කෙළවර මොහ සහිතයාටද? නොහොත් පහවූ මොහ ඇත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර පහවූ මොහ ඇත්තාහටය, ඒ කෙළවර මොහ සහිතයාට නොවේ. (යයි කියති) ඇවැත්නි ඒ කෙළවර තෘෂ්ණාව ඇති තැනැත්තාටද? නොහොත් තෘෂ්ණාව පහකළ තැනැත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර පහවූ තෘෂ්ණා ඇත්තාහටය, ඒ කෙළවර තෘෂ්ණා ඇති තැනැත්තාට නොවේ. (යයි කියති) ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර උපාදාන (තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි දෙකින් දැඩිකොට අල්ලා ගැනීම) ඇත්තාහටද? නොහොත් උපාදාන නැත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර උපාදාන නැත්තාටය, ඒ කෙළවර උපාදාන ඇත්තාට නොවේ. (යයි කියති) ඇවැත්නි ඒ කෙළවර නුවණැතියාටද? නොහොත් මෝඩයාටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර නුවණැතියාටය, ඒ කෙළවර මොඩයාට නොවේ. (යයි කියති) ඇවැත්නි ඒ කෙළවර රාගයෙන් ඇලුණු ක්‍රොධයෙන් කිපුණු පුද්ගලයාටද? නොහොත් රාගයෙන් නොඇලුණු ක්‍රොධයෙන් නොකිපුණු පුද්ගලයාටදැයි

(ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර රාගයෙන් නොඇලුණු ක්‍රොධයෙන් නොකිපුණු පුද්ගලයාටය, රාගයෙන් ඇලුණු ක්‍රොධයෙන් කිපුණු පුද්ගලයාහට නොවේ. (යයි කියති)

ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි දෙකින් ප්‍රමාදවීමෙහි ඇලුණහුටද නොහොත් තෘෂ්ණ දෘෂ්ටි දෙකින් ප්‍රමාද නොවූවහුටදැයි (ඇසිය යුතුය) ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි දෙකින් ප්‍රමාදවූවහුට නොවේ. තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි පුමාද වූවහුටයයි (කියති)

5. "මහණෙනි, මේ දෘෂ්ටි දෙකක් වෙත්. ශාස්වත දෘෂ්ටියය (නිත්‍ය ආත්මයක් ඇතැයි සිතන දෘෂ්ටිය), උච්ජෙද දෘෂ්ටියය (ආත්මය සිඳේයයි ගන්නා දෘෂ්ටිය) යන දෙකයි. මහණෙනි, ශාස්වත දෘෂ්ටියෙහි ඇළුණාවූ, ශාස්වත දෘෂ්ටියට පැමිණියාවූ, ශාස්වත දෘෂ්ටියෙහි ගැළුණාවූ යම් ඒ ශ්‍රමණයෝ හෝ බ්‍රාහ්මණයෝ වෙත්ද, ඔවුහු උච්ජෙදදෘෂ්ටියට විරුද්ධවෙත්. මහණෙනි, උච්ජෙදදෘෂ්ටියෙහි ඇලුණාවූ උච්ජෙදදෘෂ්ටියට පැමිණියාවූ උච්ජෙදදෘෂ්ටියෙහි ගැපුනාවූයම් ඒ ශ්‍රමණයෝ හෝ බ්‍රාහ්මණයෝ වෙත්ද ඔවුහු ශාස්වත දෘෂ්ටියට විරුද්ධ වෙත්.

"මහණෙනි, ඒ ශ්‍රමණයෝ හෝ බ්‍රාහ්මණයෝ හෝ මේ දෘෂ්ටි දෙදෙනාගේ හටගැන්මද, නැතිවීමද ආස්වාදයද ආදිනවද, දුරු කිරීමද ඇතිසැටියෙන් නොදනිත් නම් ඔවුහු රාග සහිතයෝය. ඔවුහු ද්වෙෂ සහිතයෝය. ඔවුහු මොහ සහිතයෝය. ඔවුහු උපාදාන සහිතයෝය, ඔවුහු මෝඩයෝය, ඔවුහු රාගයෙන් ඇලුණු ක්‍රොධයෙන් කිපුණෝය. ඔවුහු ඉපදීමෙන්ද, ජරාවෙන්ද, මරණයෙන්ද, ශොකයෙන්ද, වැලපීමෙන්ද, ශාරීරික දුකින්ද, දොම්නසින්ද, දැඩි වෙහෙසින්ද නොමිදෙත්. සියලු සංසාරදුකින් නොමිදෙත්යයි කියමි.

"මහණෙනි, යම් ඒ ශ්‍රමණයෝ හෝ බ්‍රාහ්මණයෝ හෝ මේ දෘෂ්ටි දෙදෙනාගේ හටගැන්මද, නැතිවීමද ආශ්වාදයද ආදිනවද, දුරුකිරීමද ඇති සැටියෙන් දනිත්ද, ඔවුහු පහවූ රාග ඇත්තෝය. ඔවුහු පහවූ ද්වෙෂ ඇත්තෝය. ඔවුහු පහවූ මොහ ඇත්තෝය. ඔවුහු පහවූ තෘෂ්ණා ඇත්තෝය. ඔවුහු උපාදාන නැත්තෝය. ඔවුහු නුවණැත්තෝය, ඔවුහු ඉපදීමෙන්ද, ජරාවෙන්ද, මරණයෙන්ද, ශොකයෙන්ද, වැලපීමෙන්ද, ශාරීරික දුකින්ද, මානසික දුකින්ද, දැඩි වෙහෙසින්ද මිදෙන්නාහුය. සියලු සසරදුකින් මිදෙන්නාහුයයි කියමි.

6. "මහණෙනි, මේ උපාදාන සතරක් වෙත්. කාම උපාදානයය, දිට්ඨි උපාදානයය, ශීලව්‍රත උපාදානයය, ආත්මවාද උපාදානයය යන සතරයි. මහණෙනි, සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම දන්නෙමුයයි කියන්නාවූ ඇතැම් මහණ බමුණෝ ඇත්තාහ. ඔවුහු සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දෘෂ්ටි උපාදානයාගේ නැතිතිරීම නොපණවත්. ශීලව්‍රතඋපාදානයාගේ නැතිතිරීම නොපණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිතිරීම නොපණවත්. ඊට හේතු කවරේද? ඒ පින්වත් මහණ

බමුණෝ මේ කරුණු තුන ඇතිසැටියෙන් නොදනිත්. එහෙයින් ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම දන්නා බව ප්‍රකාශ කරන නමුත් සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දිට්ඨි උපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ශීලව්‍රතඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්.

"මහණෙනි, සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම පණවන්නෙමුයයි කියන්නාවූ ඇතැම් මහණ බමුණෝ ඇත්තාහ. ඔවුහු සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දෘෂ්ටි උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ශීලව්‍රතඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ඊට හේතු කවරේද? ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ මේ කරුණු දෙක ඇතිසැටියෙන් නොදනිත්. එහෙයින් ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම දන්නා බව ප්‍රකාශ කරන නමුත් සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දිට්ඨි උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ශීලව්‍රත උපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්.

"මහණෙනි, සියලු උපාදානයන්ගේ පහකිරීම පණවන්නෙමුයි ප්‍රකාශ කරන්නාවූ ඇතැම් මහණ බමුණෝ වෙති. ඔවුහු සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දෘෂ්ටි උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ශීලව්‍රතඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්. ඊට හේතු කවරේද? ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ මේ එකම කාරණය ඇති සැටියෙන් නොදනිත්. එහෙයින් ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම දන්නා බව ප්‍රකාශ කරන නමුත් සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම හරියට නොපණවත්. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්, දිට්ඨි උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ශීලව්‍රත උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවත්. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිකිරීම නොපණවත්.

7. "මහණෙනි, මෙබඳුවූ ශාසනයෙහි ශාස්තෘන් කෙරෙහි යම් පැහැදීමක් වේද? ඒ ප්‍රසාදය මනාව පිහිටියේයයි කියනු නොලැබේ. ධර්මයෙහි යම් පැහැදීමක් වේද ඒ ප්‍රසාදය මනාව පිහිටියේයයි නොකියනු ලැබේ. සීලයන් හොඳින් සම්පූර්ණ කිරීමක් වේද එය මනාව පිහිටියේයයි කියනු නොලැබේ. එක්ව ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නවුන් අතර යම් ප්‍රිය මනාප බවක් වේද එය මනාව පිහිටියේයයි කියනු නොලැබේ.

ඊට හේතු කවරේද? මහණෙනි, වරදවා ප්‍රකාශ කරණ ලද්දාවූ වරදවා දන්නා ලද්දාවූ නිවන් පිණිස නොපවත්නාවූ, කෙලෙස් සංසිඳවීම පිණිස නොපවත්නාවූ බුදු නොවූවෙකු විසින් කියන ලද්දාවූ ධර්මයක සැටි මෙසේ වීමයි.

"මහණෙනි, අතීත්වූ සම්‍යක් සම්බුද්ධවූ තථාගතයන් වහන්සේ සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම කියන්නේයයි ප්‍රකාශ කරන්නේ සියලු උපාදානයන්ගේ නැතිකිරීම පණවයි. කාම උපාදානයාගේ නැතිකිරීම පණවයි. දෘෂ්ටි උපාදානයාගේ නැතිතිරීම පණවයි. ශීලව්‍රත උපාදානයාගේ නැතිතිරීම පණවයි. ආත්මවාදඋපාදානයාගේ නැතිතිරීම පණවයි. මහණෙනි, මෙබඳු ශාසනයෙක වනාහි බුදුන් කෙරෙහි යම් පැහැදීමක් වේද ඒ මනාව පිහිටියේයයි කියනු ලැබේ. ධර්මයෙහි යම් පැහැදීමක් වේද ඒ මනාව පිහිටියෙයයි කියනු ලැබේ. ශීලයන්හි යම් හොඳින් සම්පූර්ණ කිරීමක්වේද ඒ මනාව පිහිටියේයයි කියනු ලැබේ. එක්ව ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නවුන් අතර යම් ප්‍රිය මනාප බවක් වේද, ඒ මනාව පිහිටියේයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මනාව ප්‍රකාශ කරණලද මනාව අවබොධ කරගත්, නිවන් පිණිස පවතින්නාවූ, කෙලෙස් සංසිඳීම පිණිස පවතින්නාවූ සම්‍යක් සම්බුදුවරයෙකු විසින් දෙශනා කරන ලද්දාවූ ධර්මයෙහි ආකාරය මෙසේ වීමයි.

8. "මහණෙනි, මේ උපාදාන සතර කුමක් මුල්කාරණය කොට ඇත්තාහුද? කුමක් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තාහුද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තාහුද? කුමකින් පහළ වන්නාහුද? මේ උපාදාන සතර තෘෂ්ණාව මූලකාරණ කොට ඇත්තාහුය. තෘෂ්ණාව හෙතු කොට ඇත්තාහුය. තෘෂ්ණාව ජාති කොට ඇත්තාහුය. තෘෂ්ණාවෙන් පහළ වන්නාහුය.

"මහණෙනි, මේ තෘෂ්ණාව කුමක් මුල් කාරණ කොට ඇත්තීද,? කුමක් උත්පත්ති හෙතුවකොට ඇත්තීද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තීද? කුමකින් පහළ වන්නීද? තෘෂ්ණාව වේදනාව මුල් කාරණය කොට ඇත්තිය. වේදනාව උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තිය. වේදනාව ජාති කොට ඇත්තිය. වෙදනාවෙන් පහළ වන්නිය.

"මහණෙනි, මේ වේදනාව කුමක් මූල කාරණකොට ඇත්තීද? කුමක් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තීද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තීද? කුමකින් පහළ වන්නීද? වේදනාව ස්පර්ශය මූලකාරණා කොට ඇත්තිය. ස්පර්ශය උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තිය. ස්පර්ශය ජාතිකොට ඇත්තිය. ස්පර්ශය නිසා පහළ වන්නිය.

"මහණෙනි, මේ ස්පර්ශයතෙම කුමක් මුල් කාරණයකොට ඇත්තේද? කුමක් උත්පත්ති කාරණය කොට ඇත්තේද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තේද? කුමකින් පහළ වන්නේද? ස්පර්ශය තෙම ෂඩායතනයන් (ඇස ආදි ආයතන සය) මුල් කාරණයකොට ඇත්තේය. ෂඩායතනයන් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තේය. ෂඩායතනයන් නිසා පහළ වන්නේය.

"මහණෙනි, මේ ෂඩායතනය කුමක් මුල් කාරණය කොට ඇත්තේද? කුමක් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තේද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තේද? කුමකින් පහළ වන්නේද? ෂඩායතනය නාම රූපයත් මුල් කාරණය කොට ඇත්තේය. නාම රූපයත් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තේය. නාම රූපයත් ජාතිකොට ඇත්තේය. නාම රූපයත් නිසා පහළ වන්නේය.

"මහණෙනි, මේ නාම රූපය කුමක් මුල් කාරණය කොට ඇත්තේද? කුමක් උත්පත්ති හෙතුවකොට ඇත්තේද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තේද? කුමකින් පහළ වන්නේද,? නාම රූපය විඤ්ඤාණය මුල් කාරණය කොට ඇත්තේය. විඤ්ඤාණය උත්පත්ති කාරණය කොට ඇත්තේය. විඤ්ඤාණය ජාතිකොට ඇත්තේය. විඤ්ඤාණය නිසා පහළ වන්නේය.

"මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය කුමක් මුල් කාරණය කොට ඇත්තේද? කුමක් උත්පත්ති හෙතුව කොට ඇත්තේද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තේද? කුමකින් පහළ වන්නේද,? විඤ්ඤාණය සංස්කාරයන් මුල් කාරණය කොට ඇත්තේය. සංස්කාරයන් උත්පත්ති හෙතුකොට ඇත්තේය. සංස්කාරයන් උත්පත්ති කාරණය කොට ඇත්තේය. සංස්කාරයන් ජාතිකොට ඇත්තේය. සංස්කාරයන් නිසා පහළ වන්නේය.

"මහණෙනි, මේ සංස්කාරයෝ කුමක් මුල් කාරණය කොට ඇත්තාහුද,? කුමක් උත්පත්ති කාරණය කොට ඇත්තාහුද? කුමක් ජාති කොට ඇත්තාහුද? කුමක් නිසා පහළ වන්නාහුද,? අවිද්‍යාව මුල් කාරණය කොට ඇත්තාහුය. අවිද්‍යාව උත්පත්ති කාරණය කොට ඇත්තාහුය. ඇත්තේය. අවිද්‍යාව ජාති කොට ඇත්තාහුය. අවිද්‍යාව නිසා පහළ වන්නාහුය.

"මහණෙනි, යම්තැනක පටන් භික්ෂුවගේ අවිද්‍යාව නැති වූවා වේද විද්‍යාව උපන්නී වේද, අවිද්‍යාවෙන් වෙන්වී විද්‍යාව පහළවීම නිසා කාම උපාදාන වශයෙන් නොගනියි. දෘෂ්ටි උපාදාන වශයෙන් නොගණියි. ශීලව්‍රත උපාදාන වශයෙන් නොගණියි. ආත්මවාද උපාදාන වශයෙන් නොගනියි, උපාදාන වශයෙන් නොගන්නේ තැති නොගණියි. තැති නොගන්නේ තෙමේම කෙලෙස් නැතිකරයි. ජාතිය කෙළවරවීයයිද බ්‍රහ්මචර්ය වාසය නිමවන ලදැයිද මේ ආත්මයෙහි තවත් කළයුතු දෙයක් නැතැයිද දැනගනියි."

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ. ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාවෙන් සතුටු වූහ.

චූල සිහනාද සූත්‍රය නිමි.